

ՊԱՆԴՈՒԽՏԻՆ ՏԵՆՉԸ

Հայրենի սէր, մայրենի գուլթ,
Ես ընաւին չի վայլեցի,
Շատ կանուխէն բախտը անգուլթ,
Օտար երկիր նետեց ինծի:

Որքան ցանկամ լինել անուշ
Հայրենիքիս ծոցը սիրուն,
Խեղճ մայրիկիս կուրծքը ընքուշ,
Առնել սրտիս կարօտն անհուն...

Պանդխտութիւն, ո՛հ ալ կատեմ,
Այս հոգեխանձ, դաժան խորթ մայր,
Բաւ ծծեցի անոր դժխեմ,
Կիսթը թունոտ եւ մահաբար:

Շքեղ, պայծառ օտար երկիր,
Բանտ մը, վիհ մ'է ա՛հ ինձ համար,
Ուր կը հիւծիմ, զերդ տարագիր,
Հոկ հայրենի կարօտով վառ:

Հոգիս տկար, դէմքս տժգոյն,
Սրտիս բողբոջք, ա՛խ, կը թռչնին,
Չոր վայր մ'իյնկած, ծաղկի մ'հանգոյն,
Կզգամ մօտ եմ վերջալոյսին:

Ա՛խ երկնքի հրեշտակներ,
Թեւ տուէք, թեւ շուտ սլանամ,
Դէպ հայրենիքս սիրանըւէր,
Հոն լոկ գտնեմ ցաւիս դարման:

Հոն ծնայ ես, հոն տեսայ լոյս,
 Հոն մանկական երանաւէտ,
 Օրերս անցան ու արշալոյս,
 Ախ, հոն տենչամ հանգչիլ յաւէտ...

Կապուտ երկինք, առողջ զեփիւտ,
 Կանանչ դաշտեր, սարեր ազատ,
 Անուշաքոյր ծաղկօք զեփիւտ,
 Հոն կայ միայն ինձ հարազատ:

Ախ, երկնքի հրեշտակներ,
 Թեւ տուէք, թեւ, շուտ սլանամ,
 Դէս հայրենիքս սիրանըւէր,
 Հոն լոկ, յաւէտ նիրհել ցանկամ...

Մ. ԶԱՅՐՈՒԹԵԱՆ

Բոստոն